

متن پرسش

سلام استاد: من به شخص به ظاهر مذهبی هستم و دیگران من را خیلی قبول دارند که مذهبی هستم. اما مساله من این است خیلی وقت ها راحت گناه می کنم جوری که انگار خدا رو قبول ندارم. چه اتفاقی برای من افتاده که بعد از این همه سال حتی توی کربلا هم گناه سراغم میاد و انجام میدم و میدونم که امام منو میبینه اما بی تفاوت میشم. استاد من توی یه تضاد گیر کردم تضاد آدم مومن بودن و آدم گناه کار. چه اتفاقی برای من افتاده که بعضی وقتها اینقدر آدم خوبی میشم که دیگران هم میگن و بعضی وقتها آدم بدی میشم و اهل گناه کردن که تو کربلا که کسی دنبال اینجور گناه ها نیست من انجامش میدم. من باید چی کار کنم؟ ممنون از پاسختون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خدا دانی و علم به وجود خدا برای دوری از گناه، کافی نیست. باید در رجوع الی الله و نظر به حضرت معبود، نقش حجاب بودن گناه را برای رسیدن به حقیقت متوجه شد. در آنجا است که می یابیم گناهایی که دین خدا، گناه می داند چگونه مانع ما در انس با حضرت معبود می گردد. محرومیت خود را وقتی در این رابطه احساس کردیم، گناه از قدرت خود فرو می افتد. موفق باشید